

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12—
pol leta „ 6—
četrt leta „ 3—
na mesec „ 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knaflcova ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka peti vrsta 14 vin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto K 18—
pol leta „ 9—
četrt leta „ 4-50
na mesec „ 1-60

Za inozemstvo celo leto „ 28—

Upravištvo: Knaflcova ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzobjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Izvrševalni odbor narodno-napredne stranke

je imel danes sejo, ter je po daljšem posvetovanju sklenil, da stoji slejkoprej neomajano zvesto ob strani svojega načelnika, bivšega župana ljubljanskega Ivana Hribarja.

Nepotrditve župana Ivana Hribarja.

Dunaj, 23. avgusta. Hribarjeva nepotrditve je tudi tukaj došla popolnoma nepričakovano in je vplivala na politične kroge, kakor bomba. Povsodi po vseh gostilnah in kavarnah se danes ne razpravlja o ničesar drugem, kakor o tem naravnost zagonetnem ukrepu Bienenrthove vlade. Naglašajo se splošno, da je nepotrditve izvolitve poslanca Ivana Hribarja za ljubljanskega župana nekaj takšnega, kar se še ni zgodilo v avstrijski zgodovini, zakaj na ta način se ni še v Avstriji nikdar nastopalo proti mestni avtonomiji. S Hribarjevim slučajem se ne sme primerjati nepotrditve dr. Podlipnega v Pragi in dr. Luegerja na Dunaju, zakaj oba ta dva sta bila takrat izvoljena prvič, dočim je bil poslanec Hribar izvoljen že šestič. Zelo značilno je, da je vlada do zadnjega časa znala spretno metati javnosti pesek v oči, da se do zadnjega ni moglo ničesar pozitivnega izvedeti o pravem stanju Hribarjeve zadeve. Dokaz, kako imenitno so znali vladni krogi javnost voditi za nos glede Hribarjeve nepotrditve, je dejstvo, da še snočna večerna »Die Zeit«, ki izide ob 4. popoldne, priobčuje vest, da se je na najkompetentnejšem viru informirala in izvedela, da se je vlada odločila, v prihodnjih dneh predložiti izvolitev poslanca Ivana Hribarja za ljubljanskega župana cesarju v potrditev.

Uradna razglasitev nepotrditve župana Hribarja.

Dunaj, 23. avgusta. Casmikarski departma ministrskega predsedstva razpošilja oficijalno notico, da zopetna izvolitev dosedanjega župana Ivana (v uradni notici: Johann) Hribarja ni dobila najvišjega potrjenja.

»Narodni Listy« o nepotrditvi Hribarjevi.

Praga, 23. avgusta. »Narodni Listy« z dne 21. t. m. priobčujejo radi nepotrditve poslanca Ivana Hribarja za ljubljanskega župana, uvodnik, v katerem vehementno napadajo Bienenrtha in njegovo vladno. Med drugim pravijo: Konferenca ministrskega sveta so se končale in baron Bienenrth je šel na letovišče. Na dejali smo se, da bo zavladal vsepovsodi blagodejen mir. V tem času pa je vlada zagrešila korak, ki mora

izzvati najskrajnejši odpor vsega slovenskega sveta, in ki bo kriv, da bodo vsi avstrijski Slovani v jesenskem zasedanju poklicali vladno na odgovor. Napram Hribarju je črna nevhvaležnost, ki je vlado dovedla do tega, da ni predlagala Hribarjeve izvolitve v vladarjevo potrjenje. Hribar je napravil iz Ljubljane moderno mesto, s katerim se lahko Avstrija ponaša. Vlada bi mu torej morala biti hvaležna, a izkazuje mu za vse to samo nevhvaležnost in ga vrhu tega še žali. In vendar še celo Nemci priznavajo, da ni nobenega pametnega razloga, ki bi veleval, da bi se moralo poseči po najskrajnejšem sredstvu, po nepotrditvi.

Nemški list proti vladi radi Hribarjeve nepotrditve.

Dunaj, 23. avgusta. Današnji »Neues Wiener Journal« priobčuje danes obširen članek, v katerem izredno ostro napada vladno radi nepotrditve poslanca Hribarja za župana ljubljanskega. Med drugim piše: Vlada je zaklala mestnemu občinskemu svetu ljubljanskemu, ki je Hribarja soglasno izvolil za župana, kategorično »ne«, ne da bi za to navedla razloge. Ta korak vlade mora izzvati povsodi ogorčenje. Vlada je osebi in politični poštenosti moza dolžna, da navede razloge, zakaj Hribarja ni predložila vladarju v potrjenje. Očita se mu, da je kot župan nastopal proti Nemcem, a Hribar je dokazal na podlagi aktov, da je to očitano krivično. Očita se mu tudi njegovo neoslovstveno delovanje. Prav! Toda v njegovi družbi se nahaja tudi dr. Kramar, ki je kljub svojem novoslovanskemu delovanju vendarle odločujoč in ugleden faktor v avstrijski politiki. Skoro neverjetno je: Ivan Hribar ni ničesar zagrešil, niti na administrativnem, niti na političnem polju, on sploh ni ničesar zakrivil, a vendar se ga kaznuje. Njegova glava se ima žrtvovati politični Salomi, ki je sedaj etabrirala svojo strahovlado na Kranjskem. Njegova glava mora pasti, da s tem odkupi klerikalno obstrukcijo. Najostudnejša vseh koncepcij je osebna koncesija, žrtev moza, ki naj pade, da se vlada momentano izkoplje iz zagate.

Proti draginji mesa.

Dunaj, 23. avgusta. Danes ob 7. zvečer je bil v mestni hiši velik delavski protestni shod proti vladajoči draginji mesa. Shod je priredila socijalno demokratska stranka, udeležilo pa se ga je nad 10.000 ljudi. Na shodu sta govorila poslanca Bauermann in Seitz. Zborovanje se je po 10. končalo docela mirno.

Železniško ministrstvo in draginja mesa.

Dunaj, 23. avgusta. Železniško ministrstvo izda danes naredbo, s katero dovoljuje za transport žive živine na Dunaj po državnih železnicah 50 % popusta. Isti popust dovoli tudi južna železnica. Kakor se

čuje, se bodo iste udobnosti izposlovale tudi za druga večja mesta, med katerimi pa seveda Ljubljana ne bo.

Cesarjeva zahvala.

Dunaj, 23. avgusta. Cesar je poslal ministrskemu predsedniku baronu Bienenrthu svojo pismo, v katerem se zahvaljuje vsem avstrijskim narodom za čestitke povodom svoje osemdesetletnice ter prosi nanje božjega blagoslova.

Hrvaški sabor.

Zagreb, 23. avgusta. Ko je ban prečital kraljevski reskript so poslanci klicali »živio kralj«, Starčevićanci pa »živio hrvaški kralj«. Na to so šli vsi v cerkev sv. Marka, kjer se je celebriral svečani »Te Deum«. Potem so se bivi poslanci vrnili v sabor, da se je verificiral zapisnik. Predsednik Medaković se je v kratkem govoru poslovlil od svojih tovarišev ter koncem svojih izvajanj zaklical »živio kralj, živela Hrvaška«.

Razpust hrvaškega sabora.

Zagreb, 23. avgusta. Včeraj je imel hrvaški sabor svojo zadnjo sejo, in sicer v dvorani mestnega občinskega sveta. Ob pol 11. je otvoril predsednik dr. Bogdan Medaković sejo, nakar je zapisnikar dr. Poljak prečital kraljev reskript, s katerim se sklicuje sabor. Koj na to pa je prečital banovo pismo, v katerem poslanec obvešča, da je vladar njega pooblastil, da razpusti sabor. Predsednik je nato pozval poslanca dr. Bauerja, naj z deputacijo privede bana dr. Tomašića v sabor. Po končani ceremoniji je ban v gala obleki prečital kraljevo svojo pismo, da se sabor razpušča. Kraljevo pismo nosi datum 6. avgusta.

Hrvaška kmetijska stranka.

Zagreb, 23. avgusta. Hrvaška kmetijska stranka je imela včeraj shod svojih zaupnikov. Shoda se je udeležilo okrog 400 oseb. Zaupniki so sklenili, da bo stranka pri prihodnjih sabskih volitvah postavila v 30 okrajih 20 kandidatov.

Občinske volitve v celjski okolici.

Celje, 23. avgusta. Pri včerajšnji občinski volitvi v celjski okolici je bilo v III. razredu oddanih 507 slovenskih in 143 nemških glasov. Danes bo vroč boj v II. in I. razredu. V obeh razredih upamo Slovenci na častno zmago.

Kolera v Trstu.

Trst, 23. avgusta. Vest, da so tu že tri osebe umrle na kolero, je popolnoma neresnična. Res pa je, da se nahaja v bolnici okrog 30 oseb na zdravniškem opazovanju, ker so oboleni na sumljivih znakih kolere.

Trst, 23. avgusta. Oficijalni krogi naglašajo, da ni res, da bi se bili v mestu pojavili slučajni kolere, marveč da so dotični bolniki zboleli na navadni griži. Z druge strani pa se poroča, da je v infektolgi bolnici zbolelo na kolero že 27 oseb.

Bolni mazzinijanci.

Trst, 23. avgusta. Štirje mazzinijanci, ki se nahajajo v preiskovalnem zaporu radi veleizdaje, so oboleni na želodec in so jih prepeljali v bolnico. Med temi se nahajata odvetniška kandidata dr. Oberst in dr. Tamara. Italijanski listi pišejo, da oboleni že več tednov niso bili zaslišani.

Prepovedana dirka.

Trst, 23. avgusta. Vlada je prepovedala kolesarsko dirko, ki bi se imela vršiti med Trstom in Krminom.

List prenehal, ker so uredniki v zaporu.

Trst, 23. avgusta. Tukajšnji Mazzinijanski list »Emanzipazione« je prenehal izhajati, ker so vsi štirje uredniki v preiskovalnem zaporu radi veleizdaje.

Prince Liechtenstein.

Dunaj, 23. avgusta. Zdravstveno stanje princa Liechtensteina slikajo kot boljše, vendar pa zdravniki naglašajo, da katastrofa ni izključena.

Angleži in Črna gora.

London, 23. avgusta. »Morning Post« priobčuje simpatično pisan članek o Črni gori. V tem članku naglašajo, da so se angleške ladje že v l. 1813. in 1830. zaeno s Črnogorci borile za svobodo in da je sedaj zopet napočil čas, ko se bo angleško brodovje lahko usidralo v Baru, ki je bil l. 1908. proglašen za svobodno črnogorsko luko. List želi, da bi Črna gora napredovala in čestita knezu Nikoli k vladarskemu jubileju, ob kateri priliki si bo knez dal na glavo kraljevsko krono, tisti knez, ki je že itak sedaj krona simpatičnega srbskega naroda.

Japonska je anektirala Korejo.

Tokijo, 23. avgusta. Japonska vlada je danes oficijalno razglasila, da je anektirala Korejo.

Na predvečer revolucije na Portugalskem.

London, 23. avgusta. Iz Lisabone javljajo, da je vsak čas pričakovati, da izbruhne revolucija. Vprizorili pa jo bodo klerikalci, ki hočejo baje pregnati tudi kraljevsko rodbino.

Tajinstvena eksplozija.

R. — Lvov, 23. avgusta. »Gazeta Přemyska« poroča: Na dan cesarjevega rojstva je našel neki dragonec v Přemyslu v lvovskem predmestju košček kovine, ki je bil podoban omotu dinamitske patrone. Da se prepriča, kaj da je našel, je hotel otvoriti omot. V tem trenutku je nastala strašna eksplozija, ki je dragoncu odtrgala desno roko in desni del glave z očesom.

Nepotrditve ljubljanskega župana. — Odstop od županstva? — »Narodno delavska organizacija v Ljubljani« razpuščena.

Nepotrđitev ljubljanskega župana.

Razume se samo ob sebi, da cesar izvolitve dosedanjega župana samo zaradi tega ni potrđil, ker mu je to nasvetovala vlada.

Iz dekreta deželnega predsedništva ljubljanskega je razvidno, da je cesarska odločba o nepotrđitvi padla že dne 6. avgusta, iz česar izhaja, da je bil dotični sklep ministrskega sveta storjen že prej.

Stvar se je vlekla že dlje časa. Že začetkom meseca junija je dosedanji župan Hribar izvedel na Dunaju, da je deželni predsednik baron Schwarz ministru predlagal, naj se izvolitev ne potrđi, a vlada je odlašala in odlašala in se še skoro dva meseca ni mogla odločiti.

To odlašanje in omahovanje ministrstva opravičuje mnenje, da so morali poseči v to stvar poleg barona Schwarza še drugi vplivi. Sicer prisegajo klerikaleci na vse načine, da niso ničesar storili zoper potrđitev dosedanjega župana Hribarja in tudi Nemei so se v svojih glasilih izjavili, da niso ničesar storili proti Hribarju, ali verjetno ni ne eno, ne drugo zatrjevanje. Klerikaleci in Nemei se hočejo pač salvirati in se delajo nedolžne iz naravnega strahu pred občno nevoljo.

Kdor ve, da vse, kar stori baron Schwarz, stori vedno le v soglasju in v dogovoru s klerikalno in z nemško stranko, tisti tudi vé, da klerikalna in nemška zatrjevanja niso vredna piškavega oreha. Pisarjenje klerikalnega časopisja, zlasti v zadnjih tednih, je sicer očitno merilo na strmoglavljenje dosedanjega župana. Mogoče pa je, da so sodelovali tudi vojaški vplivi.

Odločilen je bil seveda vpliv barona Schwarza, a da baron Schwarz sam tega ni dosegel, izhaja pač iz dejstva, da je vlada skoro dva meseca omahovala, ali naj se ravna po nasvetu barona Schwarza ali ne.

V tem omahovanju ministrstva je pa pač tudi dokaz, da nepotrđitev ne izvira iz stvarnih nagibov, marveč da ima druge vzroke. Ko bi bila vlada proti potrđitvi dosedanjega župana imela res kaj stvarnih, res kaj utemeljenih ugovorov, bodisi proti njegovemu gospodarstvu, ali proti njegovemu političnemu delovanju, bi pač ne bila kar dva meseca ugrlabala, kaj naj stori.

Iz tega pa izhaja, da vlada izvolitve dosedanjega župana ni potrđila iz političnih nagibov ter je s tem ugodila baronu Schwarzu, klerikalcem in Nemcem.

„Narodna delavska organizacija“ v Ljubljani — razpuščena!

Vlada je danes razpustila »Narodno delavsko organizacijo« v Ljubljani. Smoči ob pol 5. je prišla policija pod vodstvom drž. pol. komisarja dr. Trnovca v društvene prostore, zaplenila vse zapisnike in društvene spise ter zapečatila društvene lokale.

Predsedniku g. Verčiču je bil izročen ta - le odlok deželne vlade:

C. kr. deželno predsedstvo v Ljubljani.

Št. 2868.

V Ljubljani, 22. avg. 1910.

Gospodu

Oroslavu Verčiču,

solicitatorju pri dr. Hudniku, t. č. predsedniku društva »Narodna delavska organizacija«

v

Ljubljani.

C. kr. deželno predsedstvo razpušča na temelju § 24. zakona o društvenem pravu z dne 15. novembra 1867, drž. zak. št. 134, društvo »Narodna delavska organizacija v Ljubljani« vsled prekoračenja svojega statutarnega delokroga in ker sploh isto več ne odgovarja pogojem svojega pravnega obstanka.

Glasom poročila, uvrščenega v tukajšnjem dnevniku »Slovenski Narod«, od dne 1. avgusta t. l., št. 203 (jutranja izdaja), se je vršil dne 31. julija v društvenih prostorih ob veliki udeležbi udov (nad 180), oblasti nenaznanjen občni zbor društvene »Vajenske skupine«, na katerem je bila sklenjena ob velikanskem navdušenju članov sledeča resolucija in pozdrav, ki se odpošlje češki »Mladeniški organizaciji«: »Narodna delavska organizacija v Ljubljani« na svojem občnem zboru dne 31. julija 1910 tovariški pozdravlja češko mladež, organizirano v narodno socialni stranki, zlasti pa one nručene nike narodnega socializma, ki trpe v ječah za svoje prepričanje. Naj bi prišlo nam in njim po trudapolnih dnevih narodno in socialno osvobojenje.«

Ker je s sprejetjem in odposlanjem te resolucije društvo »Narodna delavska organizacija« preneslo svoje delovanje na politično polje in tako prekoračilo svoj društveni delokrog, ker je društvo s sprejetjem omenjene resolucije odobrilo protipostavna dejanja (antimilitaristično propagando) čeških mladeniških organizacij,

je razpustitev društva v zakonu utemeljena.

Zoper ta odlok prosta je pritožba na c. kr. ministarstvo za notranje stvari, ki se ima vložiti tekom 60 dni potom deželnega predsedstva.

Tukajšnji mestni magistrat ima nalog takoj vsako nadaljno društveno delovanje ustaviti.

C. kr. deželni predsednik: Schwarz.

Priobčujemo ta odlok brez vsakega komentarja, ker vemo, da bi bili takoj zaplenjeni, ako bi pripomnili samo eno besedo.

Zaplenjeni!

Nismo še pisali tako milega članka, kakor je bil naš uvodnik: »Župan ni potrjen« v večerajšnji večerni izdaji našega lista. Še nikoli nismo pisali tako obzirno, še nikoli nismo vsake besedice položili na tehtnico, kakor večeraj, a vendar smo bili zaplenjeni. Če že tako milo, tako stvarno poročanje ni dovoljeno, potem se pač vse neha. Poleg nekaterih odstavkov je bil tudi zaplenjen ves oklic, s katerim je Hribar naznanil ljubljanskemu prebivalstvu, da kot župan ni potrjen. Bivši župan je hotel ta oklic dati nalepiti po mestu, saj je vendar naravno, da naznani dosedanji župan svoj odstop, a tudi ti lepaki so bili zaplenjeni.

Odstop od županstva.

Kar smo že večeraj zjutraj kot se negotovo zabeležili, to se je večeraj dopoldne izvršilo. Podžupan dr. Tavčar je dobil v nedeljo popoldne na Visoko brzopjavni poziv, naj se v ponedeljek dopoldne zgleda pri deželnem predsedništvu. Pri ti priliki je bil dr. Tavčarju v njegovi lastnosti kot podžupanu izročeni oficijalni dekret, da izvolitev Hribarjeva ni potrjena. Ob 11. uri dopoldne je bil dosedanji župan Hribar oficijalno obveščen o nepotrđitvi in je v nekaterih minutah izvršil svoj odstop. Vodstvo magistrata je izročil ravnatelju Vončini, vodstvo zadev občinskega sveta pa podžupanu dr. Tavčarju, in je na to zapustil magistrat. Kdor je imel priliko videti dosedanjega župana v tem trenutku, je občudoval heroizem, s katerim prenaša, kar mu je bilo storjeno. Mož, ki je toliko let vse svoje moči posvečal delu za blagor Ljubljane, mož, ki si je pridobil tako velikanskih zaslug, ki je toliko ustvaril in se toliko žrtvoval, ni bil več potrjen kot župan, a je to prenesel s takim samozajevarjem, kakor to more samo junaško srce, samo mož, ki se zaveda, da je tisoč-

krat več storil, kakor je bila njegova dolžnost, ki mu ni nič za župansko čast in vse le za občni blagor. Odločivši županstvo, je Hribar zapustil magistrat in je šel — na poroko prijateljeve hčere. Pa naj kdo reče, da to ni občudovanja vreden heroizem.

Mirno kri!

Dosedanji župan je v svojem oklicu, s katerim je meščanstvu naznanil, da ga cesar ni potrđil, nujno priporočal, naj se občinstvo vzdrži vsake najmanjše manifestacije. Tudi mi priporočamo to prav nujno in iskreno. Vlada ima pripravljen velikanski aparat, da bo lahko v kali zadušila najmočnejšo manifestacijo, in bilo bi vendar prežalostno, če bi kdo postal nesrečen, ali če bi padle celo kake žrtve, ko bi to vendar nikomur nič ne koristilo. Kdor bi motil mir in red, nima pričakovati pardona, kdor bi to storil, bi lastno stranko napadel in spravil v največje težave. Naj torej vsakdo posluša glas in prošnjo dosedanjega župana, čeprav je bila ta prošnja konfiscirana.

Narodnemu delavstvu!

Z ozirom na nastale razmere, ki kategorično zahtevajo, da obdržimo mirno kri, prosiva tovariše, naj opuste vse, kar bi lahko nasprotniki uporabljali proti narodnemu delavstvu. Proti razpuščenju N. D. O. se vložijo rekurz.

Slavoj Škerlj Oroslav Verčič.

Prepovedan shod.

Za večeraj, dne 22. avgusta v »Narodni dom« sklicani javni železničarski shod je bil od vlade prepovedan. Vršil se bo v četrtek, dne 25. avgusta ob 8. zvečer v areni »Narodnega doma«, če bo vlada to dovolila.

Nemška kultura.

Po Ljubljani straši nek nemški nacionalec, katerega je bog kaznoval s tem, da mu je eno nogo nekoliko skrajšal. Prav rad se predstavlja za doktorja, profesorja itd. ter renomira sploh na različne načine. Diše mu pa posebno slovenska poštna dekleta in žene, ker misli, da so tudi te tistega kalibra, kakor družba, v katero zahaja in v kateri se ga rado vidi. Začel je hoditi tudi v neko slovensko gostilno ter tam delal nesramne ponudbe domačim dekletom, kakor tudi damam, ki so bile slučajno navzoče. Govoril je tako umazano, kakor more govoriti samo kak nemško - nacionalni dijak. Toda pri tem je pa prav poštno skupil. Ko je zopet enkrat silil v kuhinjo ter hotel nadlegovati ženske, mu je domači štiri-rajstletni sin pred nosom zaklenil vrata. Toda ta nemški kulturonec

LISTEK.

Bratranec.

Spisal Josip Premk.

(Dolge.)

Vzduh, ki se je širil po sobi, je bil še vedno nasičen s težkim vonjem svežih rož in voščenih sveč, ki so gorele čez dan ob mrtvi teti. In ta zrak je legal na pljuča tako težko in neprijetno, da sem jo opomnil, naj odpre okno, a ona je odkimala.

»Zunaj je mrzlo in mala dva se lahko prehladita. Tretja soba je bila itak cel dan zaprta, tam je zrak svež.«

Pazno in rahlo sva zaprla za seboj vrata druge sobe in res se mi je zazdelo, ko sem vstopil v tretjo sobo, ki je bila jasno razsvetljena in okusno opremljena, kot da sem prišel popolnoma v drugo stanovanje.

Velika svetilka s širokim zelenkastim senčnikom je gorela pod stropom, da je bilo razsvetljeno vse do zadnjega kota, v peči je prijetno prasketal ogenj in na mizi je bil pripravljen samovar, nekaj peciva in košarica sadja.

Odložil sem površnik in sedel na divan, medtem, ko je Kristina začela v samovarju in pristavila čaj.

»Sedaj pa mi povej, kako si živel na Dunaju in v Pragi in čas nama bo hitro minul. Na strahove še pomisli la ne bom,« je dejala smehljaje in

sedla tako blizu mene, da se me je dotikala s svojim gorkim telesom. In pripovedoval sem ji o vsem, kar se mi je zdelo, da jo le količkaj zanima, ko pa sem se naveličal, sem jo opomnil:

»Sedaj pa mi povej ti kaj o svojem življenju. Zenina imaš gotovo že!«

Pogledala me je očitajoče in spoznal sem takoj, da ji to vprašanje ni bilo po volji.

»Da, oče me sili z nekim trgovcem na Dolenjskem, a meni je naravnost zopern ...«

Okno se je lahko streslo in Kristina je vztrepetala in pobledela.

»Kaj je bilo?« je zaječala preplašeno in se primaknila še bliže k meni.

»Nič. Veter je zunaj. Že prej je bilo nebo oblačno, skoro gotovo bo deževalo.«

»Ti,« je dejala poltiho in se ozrla plašno na vrata sosedne sobe — »jaz nocoj ne pojdem spat. Tu pri tebi ostanem — mene je tako grozno strah ...«

»Kristina, ne bodi vendar otročja!«

A tistikrat so zazvene šipe, kakor nalašč še glasneje in čutil sem, kako ji trepeče telo.

Položil sem ji desnico okrog vratu in jo pritegnil k sebi. Niti z malenkostnim gibom se ni branila, a vendar sem zapazil, ko je položila svojo lepo, črno glavo na mojo ramo, da ji utripljejo oči hitreje in zelo ne-

mirno ... In dolgo ni izpregovoril nobeden izmed naju.

»Kristina, pozno je že,« sem jo opomnil naposled — »pojdi v posteljo.«

Pogledala me je malce začudeno in ni takoj odgovorila.

Naposled se je dvignila počasi in opazil sem, da je postala nekako zamišljena. Toda pri vratih je zopet postala. »Pojdi z menoj,« mi je namignila — »in ugasni luč.«

Storil sem, kakor je želela in vedno težje mi je bilo v prsih ... Dihal sem hitreje in natanko sem čutil, kako se mi trese desnica, ko sem privil in ugasnil luč. — — —

»Sedaj pa sedi tu sem,« me je poprosila šepetaje, ko je zašumela postelja in se je zagnila z mehko pernico.

»Čemu,« sem se hotel obotavljati, a še predno je mogla ponoviti drugič, sem primaknil stol že čisto h postelji in se s komolcem naslonil na zglavje, da sva si bila z obrazom popolnoma blizu.

Rahlo se je dvigala in zopet padla odeja nad njenimi mladimi prsi in kot da ji je vroče, je iztegnila belo desnico in me prijela za roko.

»Naslani se in zaspi,« mi je šepnila in prijetno me je pobožal po obrazu njen topli dih. In naslonil sem se poleg nje tako blizu, da sem čutil prijetno toploto njenega mladega telesa. Samo še malo časa je pustila roko v moji desnici, nato je odrinila odejo skoro do pasu in me privila k sebi z obema rokama. Moj

obraz je počival ob njenem in čutil sem, kako išče mojih ustnic žejno in strastno ...

Ko me je poljubila, je zavzdihnila skoro boječe:

»Fran, ne bodi hud — jaz te imam tako rada ...« Tu je moj pripovedovalec Fran Zalokar nekoliko obmolknul. Namršil je obrvi in temna senca mu je legla v obraz. A že čez hip je nadaljeval:

»In s tistim trenutkom se je pričelo. Ne lažem, če vam povem, da sem se zaljubil v Kristino kot še v nobeno dekle do tedaj, in zavest, da me ljubi ona prav tako iskreno, me je delala srečnega. Čisto drugačen pomen je zadobilo od tedaj moje življenje, v popolnoma drugačni luči sem gledal svojo bodočnost in čutil sem v sebi toliko moči in volje, da sem se čudil sam svojemu stremljenju ... Takrat sem bil sicer še ubog in pot do cilja je bila še precej dolga — tri, štiri leta bi še morala čakati, da se poročiva, a kaj je bilo nama tri, štiri leta, ko sva si bila drug drugemu vse ... bodočnost ... življenje ... večnost ... Če bi izgubil Kristino, bi izgubil vse! Nikoli nisem bil bogve kako vnet za ženske, zdele so se mi vse tako neodkritosrčne, a kadar je bila pri meni Kristina, sem bil brez moči in sem se zavedal le enega, da je vsa moja moč in odločnost odvisna edino od nje. — Danes se mi zdi vse skupaj smešno, ali spomini na tiste večere, ki sem jih preživel z njo, žive v mojem srcu še vedno in ne vem, če bodo kdaj umrli ... (Koniec pripovedi.)«

je na to s tako silo udaril dečka, da je ta padel na tla. Na to jo je ta junak pobrisal — pijače seveda tudi ni plačal. Toda gostilničar ga je izročil bližnjemu stražniku, ki ga je odpeljal na policijsko stražnico. Pričakujemo, da se bo temu nadutemu fantičku tako navilo uro, kakor to zasluži.

Celo na prižnicah niso varni.

Po naših cerkvah in na klerikalnih shodih pripoveduje duhovščina strmečim poslušalcem to-le: »Nekje na Dolenjskem so zborovali liberalni učitelji in tam so sklenili, da ne bodo več vzgajali mladine v versko - pravno, ampak še bolj svobodno, kakor to žele socijalno - demokratska načela. Branje, pisanje, računanje in molitev jim bo deveta briga. Navadno se končavajo taka natolečevanja: »Ali bomo še dajali slovensko deco takim ljudem v pouk?« Kdor le malo pozna te govornike na klerikalnih shodih, se nič več ne čudi takim lažem; drugače pa je, če se poslužuje duhovščina takih gorostasnih neresnic na leci. Prižnica mora vendar biti vsaj mašniku svet kraj, kjer bi se morali oznanjevati samo božji nauki. To ne-taktnost je zagrešil med drugimi tudi kranjski kapelan Sitar zadnji praznik med prvo sveto mašo. Najbrže ga je speljal na nečedno polje njegov tehan. Komur je znano, zakaj so morali tako hitro odkuriti iz Kranja kapelani Žvan, Hybašek in Barle, ta bo umel Sitarjeve besede, a opravičiti jih pa vendar ne bo mogel. Doslej je veljal Sitar med meščani za nekakega kavalirja in finega fanta, ki zna ob vsaki priliki tudi dostojno nastopiti. Če bo pa preveč poslušal svojega šefa, bo sigurno zgubil ta renome. Na kmetih se da marsikaj načevkati, na kmetih, v mestu pa je s farbarijami malo drugače. Bolje je iti za Žvanom, Hybaškom in Barletom, pa ostati v očeh poštenih meščanov poštenjak, kakor pa iti za svojim tehanom v vsem čez drn in strn. Saj Sitar prav dobro ve, da nima tehan Koblar niti med svojimi pristaši privrženec. In kaj je bilo »nekje na Dolenjskem«? V Novem mestu je zborovala Zaveza jugoslovanskih učiteljskih društev dne 6. in 7. avgusta. Na glavnem zborovanju je imel visokošolec Krivic popolnoma znanstveno predavanje o Masaryku — pedagogu, učitelju Gangl pa o § 1. državnega šolskega zakona. Svetujemo naši prečastiti duhovščini, naj pazno prečita zlasti Ganglov referat, kjer razpravlja, o nalogi ljudske šole, o pravno - verski vzgoji, ki je utemeljena v svetem pismu, in o razvoju duševnih moči. Berite original, a ne potvorjenje v »Slovenec« in »Dopoljubu«, potem pridete, če imate le še malo poštenja, do drugih zaključkov! Trseglav, Lampe in drugi taki tiči bi res radi videli, da bi narodno in napredno učiteljstvo na svojih zborovanjih razpravljalo kaj protiverskega, a tega ne bodo nikdar doživeli. Pota naprednega učiteljstva so bila in ostanejo odkrita, svobodna, pa poštena.

Eksplodizija raket v vili.

Včeraj popoldne okoli 2¹/₃ začelo se je iz Bregantove vile na Bleiweisovi cesti močno pokanje nalič pokanju strojnih pušk. V bližini stoječi stražnik Kukovič, je prihitel na lice mesta in dognal, da je vsled eksplozije raket v podstrešju omenjene vile nastal požar. Zaeno so prihiteli na pomoč še: Franc Rak, sluga mestne hranilnice; Vinko Žnidaršič, hišnik v »Narodnem domu«; Franc Kukovič, civilni stražnik in sluga deželnega muzeja. Lotili so se takoj gašenja in udrli v podstrešje, ki je bilo že polno dima. Rakete so eksplodirale vseprek, začele so goreti neke omare in kovčegi, bila je velika nevarnost, da bi se vnel strešni stol. Ker je bil v podstrešju vodni hidrant, posrečilo se je omenjenim 5 požrtvovalnim gasilecjem ogenj lokalizirati in preprečiti, da se niso vnele tudi one rakete velikega kalibra, ki so bile v dveh kovčegih. Ko je dospela požarna bramba na lice mesta, je bil ogenj že pogašen. Neustrašenim petim gasilecjem gre hvala, da se je preprečil velik požar in velika nesreča, kajti ako bi eksplodirale tudi velike rakete, bi bila nastala kanonada, kakor v vojski. Zavarovalnica, kate-

ri so ti gospodje rešili lepo vsoto, bi storila svojo dolžnost, ako bi jim nakazala primerno nagrado. Upoštevati je zlasti dejstvo, da so bili gasilci radi eksplozije v veliki nevarnosti. Stražnik Kukovič je dobil opekline na roki, drugi pa imajo pokvarjeno in deloma ožgano obleko. Čudno se nam zdi, da so stranke tako neprevidne, da imajo pod streho, kjer vlada silna vročina, zalogo razstreliv.

Društvo »Branibor«.

Odbor društva »Branibor«, je nas naprosil, da obvestimo slovensko javnost, da je društvo započelo svoje delovanje. Predvsem se bodo jele snovati podružnice in slovenske rodoljube in rodoljubkinje prosimo, naj požrtvovalno podpirajo odbor v plemenitem stremljenju, ohraniti slovensko zemljo slovenskemu rodu. Odbor vljudno prosi vse one, ki bi želeli dobiti kaka pojasnila, ali ki bi hoteli sodelovati, naj se blagovolijo obrniti na naslov društva »Branibor« v Ljubljani, »Narodni dom«.

Deželni plačilni urad.

v Ljubljani na Cesarja Jožefa trgu je dne 24., 25. in 26. avgusta zaradi glavnega sražanja uradnih prostorov za stranke zaprt.

Šolsko leto na srednjih šolah v Primorju in na vseh podobnih zavodih kakor tudi na ljudskih in meščanskih šolah, ki se nahajajo na kraju takih srednjih šol, se prične radi vročine mesto 9. šele 17. septembra 1910.

Iz sodne dvorane.

Okrajno sodišče ljubljansko.

Brezprimerna »skrbljivost«. Hlapec Alojzij Oražen iz Stožice se ga je zadnjič enkrat precej nasrkal, tako, da ga niso skoro noge več nesle in zaspal je kar pod nekim kozolecem. Ko je tako mirno spal spanje »pravičnega«, se mu približa posestnik Ignacij Klemen iz Stožice in mu jame odpenjati verižico od ure, ter mu vzame oboje, uro in verižico. Oražen sicer ni čutil ničesar, videl pa je to hlapec Jože Dovč, in temu je Klemen dejal, da ga skrbi, da bi Oražnu kdo ure ne ukradel, zato da mu jo je vzel. Količko je pa bila vredna brezprimerna skrbljivost Klemenova, je razvidno iz tega, da je Klemen par trenutkov prej vzel Oražnu z roke zlat prstan in si ga je prisvojil. Ko bi ne bil prišel tja slučajno Dovč, bi si bil pač prisvojil tudi uro. Klemen je dobil pred okrajnim sodiščem v plačilo za svojo »skrbljivost« 10 dni zapora, poostrenega z dvema postoma.

Razžaljenje časti brez podlage.

Jakob Peterca, hlapec pri sodavičarju Zalarju v Gradišču je precej vročkrven človek in ima tudi veliko fantazijo. Dne 5. t. m. je videl, da ne-šč delavka Marija Štembalova nekaj v papir zavitega domu. Takoj mu je prišlo na misel, da bi to utegnila biti ukradena malinova sodavica in naznanil je delavko gospodarju. Povrh je pa še okoli pravil, da Marija Štembalova krađe. Obrekovana delavka je seveda Peterco tožila. Pred okrajnim sodiščem je Peterca svojo trditve sicer trdovratno vzdrževal, vendar ni mogel podati prav nobene dokaza resnice. Okrajno sodišče je nepremišljenega obrekovaleca obsodilo na teden dni zapora, poostrenega z enim trdim ležiščem.

Še eno razžaljenje časti. Alojzij in Ana Princ iz Bičevja sta obdolžila Janeza Kadunca, posestnika v Bičevju, da ju je dne 26. pret. m. na njivi napadel in ženo ozmerjal s »škrbasto babo vampasto,« moža pa s »puklastim, kruljevim starcem«.

Zaslišanih je bilo precej prič, ki pa niso slišale nobenih podobnih psovč. Alojzij in Ana Princ pa sta pri obravnavi predlagala še nekaj novih prič, ki so baje one psovke slišale, zato je okr. sodnik obravnavo preložil, da zasliši še one priče. Kakor pa vse kaže bo efekt ta, da bota Alojzij in Ana Princ imela prav nepotrebne stroške, Kadunce pa bo oproščen. Nekaterim ljudem ni svetovati, za vsako malenkost, pa naj je še tako brez podlage, se tožarijo.

Stanko Vrazova slavnost v Cerovcu pri Ljutomeru.

»Zgodovinsko društvo« za Spodnje Štajersko je priredilo že v Mariboru lepo uspelo interno slavnost v spomin stoletnice Stanko Vrazovega rojstva; g. dr. Ilesič, neumorni širitelj Stanko Vrazovih idej, je predaval o njem v Celju in tudi v različnih mestih po Kranjskem. Krona vsemu bi pa naj bila skupna slovensko - hrvaška slavnost na Stankovem rojstnem domu v Cerovcu pri Ljutomeru, v najlepšem kraju divnih naših gor. Sestavil se je nekaj pripravljalni odbor, toda skrajno nesrečno: vzeli so se v njega pač ljudje, ki ne vedo o Stanku Vrazu toliko, kolikor je črna za nohtom (predsednik tega odbora je bil dež. posl. — Meško) — samo da so bili klerikalci, a ni se hotelo sprejeti v njega ne zastopnikov konservativne ne narodno - napredne struje. Vsled tega so izostale vse večje in pomembnejše narodno-napredne korporacije; razun »Sl. M.« ni bil prav nihče v Cerovcu zastopan. Tudi Hrvati, so se precej absentirali kakor hitro so izvedeli, da hoče klerikalna stranka iz tako splošno narodne in kulturne slavnosti kovati strankarski kapital zase. Prišel ni iz Zagreba razun g. dr. Kučera nikdo, varaždinska društva in obč. odbor pa so bila zastopana le po zelo skromnih deputacijah. Čela slavnost pomenja torej prav klavni fijas — pribijemo pa, da le po zaslugi klerikalcev. Da je prišlo še dokaj kmečkega ljudstva, se ima pripravljalni odbor zahvaliti agitaciji na prižnicah.

Ker je došlo malo gostov, ni bilo v Ormožu in Ljutomeru nič oficijalnih sprejemov. Večina voz, ki je čakala v Ormožu, se je vrnila prazna. Naši ormoški nemškutarski abderiti so seveda tudi tokrat poklicali cel kup orožnikov, da bi stražili njihovo dragoceno mesto pred eventualnim napadom besnih Hrvatov. Na Vrazovem domu, raz katerega so vihrale slovenske in hrvaške trobojnice, je kratko pozdravil dole goste dež. poslanec Meško in gospodar Vraz sam. Omeniti nam je, da so bila okoliška ognjeglasna in veteranska društva še precej dobro zastopana; Ljutomerski »Sokol« je došel korporativno z zastavo. Ljutomerčani so sploh rešili na tej slavnosti, kar se je rešiti dalo. Pevsko društvo je izborna pelo pri maši. Ljutomerčanke so pa stregle po šotorih. Vseh zastav je bilo 5; ena sokolska (Ljutomer), ena gasilska (Zveza muropoljskih gasilnih društev) in tri veteranska (Ljutomer, Svetinje in Sv. Križ). Po sprejemu se je vršila maša in pridiga; oboje je opravil dr. Medved iz Maribora. Na tiho zabavo navzoče inteligence je napravil Vraza za nad vse zvestega sina in poveljevalca sv. katoliške cerkve in škofa Slomskega (!). Vsa navzoča društva so šla korporativno k maši in od maše, ki se je brala pri kapelici pod milim nebom, vrhu visokega griča, s katerega smo imeli najlepši razgled na zelene naše gorice in daleč tja doli na prodo Dravsko polje ter neizmerno ogrsko ravnino. Po maši je bil banket, katerega se je udeležilo kakih 50—60 (!) oseb. Pripravljeno je bilo za 200 do 300. Napolnili so potem uto s kmečkim ljudstvom. Pri banketu so bile običajne napitnice; opomniti moramo, da so pri tem skoro vsi govorniki fino ironizirali klerikalno prirediteljstvo. Ploju je napil kaplan Stuhec kot tajnik pripravlj. odbora na izrecen pritisk hrvaškega duhovništva. Na banketu smo opazili varaždinskega župana in podprednika hrv. sabora dr. Pera Magdića, vseučilišnega profesorja dr. Mat. Murka, drž. posl. dr. Ploja, predsednika »M. H.« dr. V. Kučero, predsednika »M. S.« dr. Ilesiča, prof. Bezenška iz Sofije ter mnogo slov. veljakov iz sosednih krajev. Iz Celja in Ljubljane ni bilo nikogar, še odličnejše klerikalne politične glave so manjkale.

Po banketu je imel na lepo okrašenem odru pred Vrazovim domom slavnostni govor v imenu »M. H.« prof. dr. Kučera, v imenu »M. S.« pa dr. Fr. Ilesič. Prvi se je spominjal ilirizma, Vrazovih zaslug za njega in ilirskih idej, ki žive med nami še danes, drugi pa je podal poljuden in

mojsterski Vrazov življenjepis. Od-krila se je spominska plošča, katera ima sledeči napis: »Ob stoletnici rojstva slavnemu ilirskemu pesniku Slovenci 21. avg. 1910. Preko svoga Stanka Vraza kazuje hrvatski narod svoje poštovanje svemu narodu slovenskemu. Matica Hrvatska«. Vsadila se je pred hišo tudi spominska lipa. G. župan varaždinski dr. P. Magdić je položil pod ploščo v ime- nu varaždinskega mesta venec. Med govori je svirala varažd. mestna godba in so peli razni pevski zbori narodne korabnice. Po tem, glavnem delu slavnosti se je razvila običajna ljudska veselica, ki pa ni imela tiste prisrčnosti, kakor je to navada pri narodnih slavnostih: vladala je neka neprijetna napetost. Kak duh je vladal na tej slavnosti kaže to, da so krožile med ljudmi govornice, da hočejo zvečer klerikalni fantje napasti drž. posl. Ploja. Kaj bi pač dejal Stanko Vraz, ko bi mu bilo dano videti in slišati te svoje »častilce«?

Za kratek čas.

Slomškar I.: »Ali veš, da smo poslali ob desetletnici Slomškarije brzjavni pozdrav našemu dičnemu učitelju Antonu Bonaventuri?«

Slomškar II.: »Kaj ne, v zahvalo pa ste prejeli žegen božji.«

Slomškar I.: »Da, a poleg tega še vsaka navzoča učiteljica po eno rdečo brošuro (saj veš, katero imam v mislih), vsak Slomškar pa po eno likvidirano knjižico kranjske špar-kase.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoslavšek.

Borzna poročila.

Dunaj, 23. avgusta. Prijaznejše razmere na inozemskih borzah so tudi na tukajšnjem trgu povzročile zboljšanje položaja. Tendence je stalnejša, zlasti pod vplivom dejstva, da v doglednem času ni pričakovati zvišanja bančnega diskonta. Na tem vselejsem razpoloženju so vdeležene akcije Alpske, državnih železnic, orijentske železnice, tabačne in ogrske eskomptne banke. Vztrajnejša tendenca se vzdržuje do konca. Na denarnem trgu ni nikakih izprememb.

Ljubljanska

»Kreditna banka v Ljubljani«.

Uradni kurzi dunajske borze 22. avgusta 1910.

Maloštebni papirji.	Denarni	Blagovni
4% majeva renta	93-60	93-80
4-2% srebrna renta	97-30	97-50
4% avstr. krona renta	93-55	93-75
4% ogr.	91-80	92—
4% kranjsko deželno posojilo	95-25	96-25
4% k. o. češke dež. banke	94—	95—
Srečke.		
Srečke iz l. 1860 1/2	232—	238—
„ „ 1864	324—	329-50
„ tiske	155-50	161-50
„ zemeljske I. izdaje	299-25	305-25
„ „ II.	280-40	286-40
„ ogrske hipotečne	248—	254—
„ dun. komunalne	532—	542—
„ avstr. kreditne	525—	535—
„ ljubljanske	84—	90—
„ avstr. rdeč. križa	63-25	67-25
„ ogr.	37-75	41-75
„ bazilika	29—	33—
„ turške	255-50	256-50
Debitno.		
Ljubljanske kreditne banke	440—	444—
Avstr. kreditne banke	663-75	664-75
Dunajske bančne družbe	546-50	547-50
Južne železnice	113—	114—
Državne železnice	747-75	748-75
Alpine-Montan	745-25	746-25
Češke sladkorne družbe	257—	258-50
Živnostenske banke	265-50	266-50
Valuta.		
Cekini	11-36	11-39
Marke	117-40	117-60
Franki	95-37	95-52
Lire	94-60	94-80
Rubli	252-62	253-62

Ljubljanske kreditne banke	440—	444—
Avstr. kreditne banke	663-75	664-75
Dunajske bančne družbe	546-50	547-50
Južne železnice	113—	114—
Državne železnice	747-75	748-75
Alpine-Montan	745-25	746-25
Češke sladkorne družbe	257—	258-50
Živnostenske banke	265-50	266-50

Cekini	11-36	11-39
Marke	117-40	117-60
Franki	95-37	95-52
Lire	94-60	94-80
Rubli	252-62	253-62

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 22. avgusta 1910.		
Pšenica za oktober 1910	za 50 kg	9-70
Pšenica za april 1911	za 50 kg	9-97
Rž za oktober 1910	za 50 kg	7-38
Koruzza za avgust 1910	za 50 kg	5-54
Koruzza za maj 1911	za 50 kg	5-74
Oves za oktober 1910	za 50 kg	7-48
Effektiv.		
5 vin. višje.		

Prešernove slike

prodaja in pošilja po poštne povzetje
Iv. Bonač v Ljubljani.

Cena slike 5 kren. 2073

Razne prevode

iz nemščine v slovenščino
cirkularjev, pisem in drugih tiskovin
okrbi celo v tej stroki izveščen
uradnik.

Naslov v upravitelstvu „Slov.
Varoda“.

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel

9

glavno zastopstvo „Prve Češke“ življenske zavarovalnice,
najcenejši zavod na kontinentu.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite

kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.

Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

Ustanovljena leta 1882.

23

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z omejeno zavezo

v lastnem združnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18
je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.116.121-11
upravnega premoženja K 20.775.510-59

obrestuje hranilne vloge po 4 1/2 %

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica
sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim pre-
metom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000

Posojuje na zemljišča po 5 % x 1 % na amortizacijo ali pa po
5 % brez amortizacije; na menice po 6 %.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj
in praznikov.

Telefon št. 185.

Poštna hranilnica račun št. 828.405.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

Uradni prostori: Selenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga
po 4 1/2 %; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči
račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na
najrazličnejše načine. — Ravnotam menjalnica: zamenja tuj denar,
prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko.
— Eskomptira trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic,
dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pisмено v zadrugni
pisarni.

10

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Promese zemljiških srečk k **K 5-50**
žrebanju 5. septembra t. l. po

k žrebanju tiskih srečk **K 8-**
1 oktobra t. l. po

Dolžnost

vsakega Slovenca je,
da sklene zavarovalno
pogodbo bodisi za
življenje, ali pa proti
požaru le pri slovanski
banki „SLAVIJA“.

Podpirajmo torej
domač slovanski za-
vod, da more nalogo,
ki si jo je stavil, iz-
polniti v najširšem ob-
segu.

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

.. Ogromni rezervni fond K 46,812.707 — jamči za popolno varnost. ..

Banka „SLAVIJA“

ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.

Banka „SLAVIJA“

razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj

Banka „SLAVIJA“

smrti roditeljev, za otrokom.

Banka „SLAVIJA“

razdeljuje ves čisti dobiček svojim članom.

Banka „SLAVIJA“

je res slovanska zavarovalnica z vseskozi slovansko-narodno upravo.

Banka „SLAVIJA“

gumno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim

Banka „SLAVIJA“

dobrodelnim namenom.

Banka „SLAVIJA“

stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje

1

generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani.

Slovenci!

Oklenimo se z vsemi
močmi gesla: »Svoji
k svojim!«

Osamosvojimo se na
narodno - gospodar-
skem polju!

Ne podcenjujmo se!
Bodimo odločni, mlače-
nost, obzirnost in ne-
doslednost, ki se čim
huje nad nami mašču-
jejo, morajo izginiti.
Osvobodimo se tujega
jarma!

.. Največji, najvarnejši
slovenski denarni zavod.

Mestna hranilnica ljubljanska LJUBLJANA, Prešernova ulica šte. 3.

.. Največji, najvarnejši
slovenski denarni zavod.

Denarni promet do 31. decembra 1909 nad 818 milijonov kren.

Obstojećih vlog nad 38 milijonov kren.

Rezervni zaklad nad 1 milijon kren.

Za varnost vložnega denarja jamči zraven
rezervnega zaklada še mestna občina
ljubljanska z vsem premoženjem in z vse
svoje močje. Izguba vložnega denarja je
nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice,
potrjenih po c. kr. deželni vladi, izključena
vsaka spekulacija z vloženim denarjem.
Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo
po 4 1/2 % brez odbitka; nevzdignjene obresti se
pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema

vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov
denar.

Posojila na zemljišča po 5 %, obresti in proti
amortizaciji po najmanj 1/4 % na leto. Daje po-
sojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače
hranilnike, v podpiranje slovenskih trgovcev
in obrtnikov pa kreditno društvo.

4